

HOE ZIEN VREEMDELINGEN GENT?

De Heer Eric De Preester (Zingem) speelde ons de tekst door van een passage uit het boek "Reisebriefe aus den Niederlanden" dat in 1790 geschreven werd door Georg Forster.

Georg Forster (°1754 Danzig - †1794 Parijs) was de zoon van Reinhold Forster (°1729 Disschau - †1798 Halle). Beiden waren natuurvorsers. Reinhold was Directeur van de Plantentuin van Halle. Samen met zijn zoon nam hij deel aan de 2e expeditie van James Cook.

In 1777 had Georg al een boek geschreven "Reis rond de wereld op het schip van Zijne Majesteit onder het bevel van Cook."

Wij laten hier een vrije vertaling volgen van een passage die de Gentenaars kan interesseren.

Hun vertrek uit Brugge beschreef hij op de volgende manier:

Wij scheepten in, in de terecht geprezen bargie die de Staten van Vlaanderen onderhouden voor de vaart naar Gent. Hier vergaten wij de tot hiertoe ondervonden reison gemakken. Zowel in het achterste deel als in het voorste deel van dit zeer ruim vaartuig vindt men een mooie gelambrizeerde kajuit met grote vensters en banken met zachte kussens erop.

De properteit grenst hier overal aan pracht en sierlijkheid. Een derde, nog grotere afdeling in het midden is bestemd voor reizigers uit de mindere volksklasse. Daarnaast is er de keuken, de voorraadkamer en gerieflijkheden van allerlei aard voor de verzorging van de passagiers.

De open haard in onze kajuit verspreidde een weldoende warmte bij dewelke wij, in afwachting van het middageten, onze reisnotities over wat wij de vorige dagen gezien hadden, ordenden.

Het kanaal is zeer breed en goed onderhouden. Zijn uitgraving tussen de hoge oevers moet veel geld gekost hebben. Vijf paarden trokken ons over het stille water van dit kanaal zonder dat wij de minste beweging bespeurden.

De wind zat bovendien in de goede richting zodat een groot zeil gehesen werd en wij in iets meer dan zes uren Gent bereikten. Hier stonden reeds meerdere huurrijtuigen klaar om de reizigers naar hun kwartier te brengen. Gent is een grote, schone, oude stad. Zijn straten zijn redelijk breed, de huizen zijn massief, een deel ervan van goede architectuur. De kerken zijn talrijk en met grote pracht versierd.

Alles schijnt hier de voormalige welstand van de inwoners te verraden. Maar, zoals in alle Nederlandse steden, is de bevolking in verhouding tot de omvang van de stad te gering en ontbreekt het aan bedrijvigheid. De eerste aanblik van een stad waar men zo levendig verplaatst wordt in de gebeurtenissen van vervlogen eeuwen heeft iets innemends dat aangrijpend kan worden.

De brand van 14-15 november van vorig jaar (1789) heeft in de omgeving van het kasteel vreselijk gewoed. Vele van de mooiste en prachtigste gebouwen zijn een prooi der vlammen geworden.

De inwoners hebben het kasteel vernield, aangezien het niet langer in stand te houden was. Daarentegen verheugde ons de aanblik van veel nieuwe huizen die reeds uit de puinen verrezen en bij ons een gunstig vooroordeel schiepen van de rijkdom der lokale burgers.

Ik weet het niet, was het dit toevallig schouwspel van zakelijkheid, of lag het werkelijk veeleer in het karakter der Vlamingen, dat wij een gunstiger indruk van hen kregen dan van hun Brabantse bureu.

Het dynamisch vastberaden karakter van dit volk wordt ook in de gelaats-trekken uitgedrukt en welgebouwde mannen zijn wij in dit deel van Vlaanderen vaker tegengekomen dan in Brabant.

Wegens de noodwendigheid van ons reisplan was het ons, helaas, niet mogelijk de overige kerken, kloosters en prelaathuizen te bezoeken. Evenmin konden wij de monumenten van het Vlaams kunsttijdperk nasporen in het stadhuis en de privé-verzamelingen.

Bij het aanbreken van de dag spoedden wij ons door de rijkste streek van Vlaanderen naar Antwerpen.
